

ကိုရွှေတောသား

ရာဇဝင်ထွင်းမယ့် ဇာတ်ဆောင်များ

လက်ကီးဆဲဗင်း ကိုကံမင်း

ကိုကံမင်းသည် အကြမ်းပန်းကန်လုံးထဲတွင် ရေနွေးကြမ်းကို ငဲ့ထည့်လိုက်သည်။ ။

သူ့ ဒကာခံ၍ တစ်ကြောင်း၊ မိမိကိုယ်၌ ကလည်း လက်ရည်သောက်လိုသည် က တစ်ကြောင်းတို့ ကြောင့် စာပေသမားတို့ စုစုဝေးဝေး ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်လေ့ရှိကာ လေအန်ကုန်း လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ရောက်သာ လာရသည်။ ။ နားဆင်းရဲမှု ဒဏ်ကတော့ အကြီးသား။

ကိုကံမင်းက.. ဗေဒင်လက္ခဏာတွေကို ယုံကြည်သည်။ ။ စာအုပ်ဖတ်လျှင်လည်း ဗေဒင်လက္ခဏာဆိုင်ရာ စာအုပ်တွေကိုပဲ ရွေးဖတ်လေ့ရှိသည်။ ။ အထူးသဖြင့် လက်ကီးဆဲဗင်း ဟု ဆိုသော(၇) ဂဏန်းအပေါ်၌ အစွဲအလမ်းကြီးလွန်း လှသူတည်း။

"ဟကောင်... တောသားရ၊ မင်းစဉ်းစားကြည့်စမ်း"

"ဟာ...ဘာကို စဉ်းစားရမှာ လဲဗျာ၊ ကိုကံမင်းရ"

"ငါ.. ဆရာကြီး ကိုင်ရီရဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ် ဖတ်ဖူးတယ်၊ လူတိုင်းမှာ . . . စိုးမိုးဂဏန်းတွေ ရှိကြတယ်တဲ့ ကွ။ ငါ့ဘဝ တစ်သက်တာမှာ မေ့ရက်စရာ မရှိနိုင်လောက်အောင် ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာ တွေဆိုရင် (၇)ဂဏန်းနဲ့ ပတ်သက်နေတာချည်းပဲ။ ငါ(၁၆)နှစ်မှာ ဆယ်တန်းအောင်တယ်။ အသက်(၂၅)နှစ်မှာ အလုပ်စရတယ်။ ရတဲ့ အလုပ်ကလည်း အရာရှိကွ။ ကံကောင်း

တယ် ဆိုရမှာ ပေါ့။

အဲသည် မှာ မင်းစဉ်းစားကြည့်စမ်း တောသား။ ဆယ်တန်းအောင် တဲ့ (၁၆)နှစ်မှာ (၁)နဲ့ (၆)ကို ပေါင်းရင် (၇)။ အရာရှိ စဖြစ်တဲ့ (၂၅)နှစ်မှ (၂)နဲ့ (၅)ကိုပေါင်းရင် (၇)။ သည် တော့ (၇)ဟာ.. ငါ့အတွက် ကံကောင်း စေတဲ့ တကယ့် လပ်ကီးဂဏန်းပဲ တောသား။"

ရေနွေးကြမ်းကို ထပ်ငဲ့ပြန်သည် ။ သွေ့ခြောက်သော အာကို စွတ်ဆို စေရန် ဂွပ်ခနဲ မော့ချလိုက်ပြန်သည် ။

"တစ်လက်စတည်းနဲ့ လပ်ကီးဆဲဗင်းနဲ့ ငါနဲ့ ပတ်သက်မှု တချို့ကို ပြောပြဦးမယ်"

"ငါ့အမေ ငါ့ကိုမွေးတာ အမေ့ရဲ့ အသက်က(၃၄)နှစ် ရှိပြီတဲ့ ကွ။ မွေး ချင်းထဲမှာ ယောက်ျားလေးဆိုလို့ ငါတစ်ယောက်ထဲ။ အစ်မ(၆)ယောက် ရယ်.. ငါရယ်။ သည် တော့ .. အမေ့အသက်ကို ပေါင်းကြည့်ရင်(၇)၊ မွေး ချင်းနံပါတ်မှာ ငါ့နံပါတ်က(၇).. အဟင်းဟင်း.. "

လက်ကီးဆဲဗင်း ကိုကံမင်း တစ်ယောက် သူ့စကားကို သူသဘော အ ကျကြီး ကျလျက် တဟင်းဟင်းနှင့် တမျှင်းမျှင် ရယ်လိုက် ပြန်ပါသေး။

"ငါ.. တစ်ခါတလေ.. အသောက်အစား ရှိတတ်တာ မင်းသိပါတယ်.. တောသား။ အေး.. အဲဒီလို သောက်စားတဲ့ အခါမှာ လည်း (၇)ဂဏန်းက စိုးမိုးနေ ပြန်သကွာ.."

"ဟာ ခင်ဗျားဟာက မလွန်လွန်းဘူးလား.."

"လွန်တာ မဟုတ်ဘူး ကွ.. သူ့ဘာသာသူ ငါ့အပေါ် လာပြီး စိုးမိုးနေ တာ"

"ဘယ်လိုများ လဲ.. လုပ်စမ်းပါဦး.."

"ငါ.. သောက်တာ 'ဂျင်'ကွာ။ 'ဆိုဒါ'ရောတယ်ကွာ။ 'ဝက်'ကို မြည်း
တယ်ကွာ..."

အဲသည် မှာ 'ဂျင်'ဆိုတာ (၂)ဂဏန်း၊ ဆိုဒါဆိုတော့ (၃)နဲ့ (၇)၊ ဝက်က
(၄)ဆိုတော့ အဲဒါ ၂+၃+၇+၄အားလုံး ပေါင်းလိုက်တော့ (၁၆)အဲသည် (၁
၆)မှာ (၁)နဲ့ (၆)ပြန်ပေါင်း လိုက်ရင် (၇) မဟုတ်လား ဟား.. ဟား.. (၇).. (၇) လပ်ကီးဆဲဗင်း.."

သူ့ဟာနှင့် သူတော့ တွက်သားအကိုက်။

"ဟေ့.. ခဏနေဦးကွာ.. ဟောဟိုမှာ တက္ကစီပေါ်က ငါတစ်ဖက်သက်
ကြိုက်နေတဲ့ ငတိမက ဆင်းလာတယ်။ အဲဒါ တော်ကီလေးဘာလေး
သွားပစ်လိုက်မယ်။ ပြီးတာနဲ့ .. ပြန်လာမဟေ့"

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် ထိုင်နေရာမှ သုတ်ခနဲ ထသွားချေတော့၏။ ကို
ကံမင်းတစ်ယောက်.. ဘာတွေ ဘယ်လိုလုပ်နေပါလိမ့်။

သိပ်မကြာလိုက်။

ကိုကံမင်း ပြန်ရောက်လာသည် ။ သူ့မျက်နှာမှာ ကား မှိုကျင်းကို
တွေ့လာဘိ သည့်အလား။ ပြုံးဖိုးဖိုးနှင့်..။ ပြီးတော့ ဖြောင်းခနဲ သူ့လက်
ဖဝါး နှစ်ဖက်ကို ရိုက်လိုက်သည် ။

"ဟေ့လူ.. ကိုကံမင်း.. ဘာဖြစ်လာတာလဲ"

"ဘာဖြစ်မလဲ.. သည် ငတိမလေးနဲ့ ငါနဲ့ ဖူးစာဆိုတော့မှာ ကို
တွေ့ပြီး ပျော်နေတာကွ.."

"ခင်ဗျားဟာဗျာ ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ့မလား.."

"ဘာလို့ မဟုတ်ရမှာ လဲ..။ လပ်ကီးဆဲဗင်းဆိုတာ ငါ့ဘက်မှာ အများ

ကြီး အထောက်အကူ ပြုနေတဲ့ ဥစ္စာ သည် ငတ်မရဲ့ နာမည်က ဘယ်သူ အောက်မေ့လို့ လဲ။ 'ခင်မ' 'ခင်'ဆိုတာ 'မ'ဆိုတာ (၅) သည် တော့.. အား လုံး ပေါင်းလိုက်ရင်.. (၇) မဟုတ်လား။ ငါ့နာမည်.. 'ကံမင်း'ဆိုလည်း (၂))နဲ့ (၅) ဒါလည်း လပ်ကီးဆဲဗင်း.. လပ်ကီးဆဲဗင်း"

သူတိုက်ဆိုင်မှုတွေကား.. နားကြားပြင် ကတ်ဖို့ တော့ အကောင်း သား။ သို့ရာတွင် .. သူတိုက်သော လက်ဖက်ရည်ကို ထောက်ထားလျက် မိမိဘက်က ခွင့်လွှတ်စိတ် မွေးမြူရပေလိမ့်မည်။

"ဟေ့.. တို့ ဝိုင်း.. ရှင်းမယ်ဟေ့.. ဘယ်လောက်ကျလဲ"

ကိုကံမင်းက.. စားပွဲထိုးကလေးကို လှမ်းခေါ်လိုက်သည် ။ စားပွဲထိုး ကလေးက တွက်ချက်သည် ။

"လက်ဖက်ရည် နှစ်ခွက်က(၆၀၀)၊ စီးကရက်(၂)လိပ်က တစ်ရာ၊ စုစု ပေါင်း(၇၀၀)ကျတယ် ဆရာ.."

သေစမ်း.. သေလိုက်စိမ်း၊ (၇၀၀)ဆိုသည် ကို အားလုံး ပေါင်းလိုက် တော့ ကိုကံမင်း လှေခါးထစ် စွဲမှတ်ထားသည့် လပ်ကီး(၇) ဖြစ်နေသ ည် မဟုတ်ပါလား။

သည် လိုနှင့် ကိုကံမင်းနှင့် မိမိ လမ်းခွဲကာ၊ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် ပြန်ခဲ့ကြ သည် ။

သို့ဖြင့်.. ကိုကံမင်းနှင့် မိမိတို့ မဆုံဖြစ်ခဲ့သည် မှာ တစ်ပတ်တိတိ ကြာသွားသည် ။

ဟောဗျာ.. တစ်ပတ်ဆိုတာ (၇)ဂဏန်းပါကလား။

ထိုစဉ်မှာ ပင် မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ညှိုးငယ်သော မျက်နှာဖြင့် အိမ် ထဲဝင်လာသည် ။

"ဗျို့.. ကိုတောသား.. ခင်ဗျားလူ.. ကိုကံမင်းရဲ့ သတင်းကြား ပြီးပြီ လား.."

"လာလဲ.. သူ ကျိတ်ပိုးပိုးနေတဲ့ ‘ခင်မ’ဆိုတဲ့ ငတိမလေးနဲ့ အဆင်ပြေ သွားတဲ့ သတင်းလား.."

"အာ.. ဘယ်ကလာ ဟုတ်ရမှာ လဲ။ သူ.. မနေ့ညက ဆုံးသွားတယ်.."

"အယ်၊ ဟုတ်ရဲ့ လားဗျာ.."

ထင်မှတ်မထားသည့် စကားကို ကြားလိုက်ရ ခြင်းအတွက် မိမိမှာ အတော်ကလေး တုန်တုန်လှုပ်လှုပ် ဖြစ်သွားရသည် ။

"ဘယ်.. မဟုတ်ဘဲနဲ့ .. မနက်စောစောစီးစီးမှာ .. အမင်္ဂလာ စကား ကို လာပြောရမှာ လဲဗျာ.. တကယ်ဆုံး သွားရှာတာပါ.."

မနေ့ကဆိုတာ..။

ပြက္ခဒိန်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည် ။

(၁၆) ရက်နေ့တဲ့ ။ အယ်(၁)နဲ့ (၆)နဲ့ ပေါင်း လာပြန်ပြီကော.. (၇)ဆို တဲ့ ဂဏန်း။

"ဆုံးသွားတာ ည(၇)နာရီ တိတိမှာ တဲ့ .. ‘အေးစုစံ’ဆေးခန်းကို ပို့မ လို့ လုပ်တုန်း ခေါက်ခနဲ အသက်ထွက်သွားတာ"

ဆုံးသည့် အချိန်သည် (၇) ဂဏန်း။

‘အေးစုစံ’ဆိုတာ အမည်သည် (၁)၊ (၂)၊ (၃)၊ ဒါတွေကို ပေါင်းလိုက် တော့ (၇)။ ဟူး.. တိုက်ဆိုင်လှချေလား။

"အေးဗျာ ခုပဲ ကိုကံမင်း အိမ်လိုက်လာခဲ့မယ်။ ကျွန်ုပ်တော် အဝတ်အ စား လဲပါရစေဦး။ ဒါထက် ကိုကံမင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဆုံးသွားတာလဲ"

"ဆရာဝန်က.. ဒီတလွန်နေတဲ့ 'အချို့ရည်'ကို သောက်မိလို့ အစာအိမ်
ထဲ ပွိုင့်စင်ဖြစ်ပြီး ဆုံးတာလို့ ကောက်ချက်ချတာပဲ.."

ခင်မင်ရလေသော မိတ်ဆွေကြီး ကိုကံမင်းတစ်ယောက်၊ (၇)ဂဏန်း
၏ လောင်းရိပ်အောက်မှ မထွက်နိုင်ရှာသော ကိုကံမင်းတစ်ယောက်။ ခု
တော့ 'ဒီတလွန် အချို့ရည်'ကိုသောက်၍ အဆိပ်ဖြစ်ကာ ကွယ်လွန်ရ ပါ
ပကောလား။

အင်း.. 'အချို့ရည်'ဆိုတော့ အ(၁)၊ ချို့(၂)၊ ရည်(၄) အားလုံးပေါင်း (၇)
.. ဟိတ်ရော့.. သေလိုက်ပါတော့ ကိုကံမင်းရယ်။

စိတ်မသက် မသာဖြင့်ပင် ကိုကံမင်းတို့ အိမ်ရှိရာ မိမိတို့ ရောက် ဖြစ်
ခဲ့သည် ။ ထုံးစံ အတိုင်းပင် အသုဘအိမ် ဖြစ်၍ ပူဆွေးအော်ဟစ် ငိုကြွေး
သံများက ပွတ်လောညံလျက် မိမိတို့ အား ဆည်းကြိုနေခဲ့သည် ။ အိမ်
သားတွေနှင့် အလာပ သလ္လာပစကား ပြောဆိုရသည် ။

"ကိုကံမင်းဟာ.. အချို့ရည်ကို အမြဲတမ်း သောက်သလား.."

"အမြဲတမ်းတော့ မသောက်ပါဘူး။ လွန်ခဲ့တဲ့ သုံးလေး ရက်လောက်
က ဘယ်ကရလာမှန်း မသိတဲ့ အချို့ရည်ဘူးကို သေမယ့်ရက်ကျမှ သော
က်တာ"

လာပြန်ပကော..။ လွန်ခဲ့တဲ့ 'သုံးလေးရက်'တဲ့ ။

သည် 'သုံးလေးရက်သည် ကိုကံမင်းအပေါ် စိုးမိုးလေသည် ။ (၇)ဂ

ဏန်းပင်တည်း။

"သူ့အိမ်ရာဘေးက စာတစ်စောင် ရတယ်။ သူ့ ကောင်မလေးဆီက စာနဲ့ တူပါရဲ့ .."

ကိုကံမင်း၏ အစ်မလတ်က..

စာကလေး တစ်စောင် ထုတ်ပြသည် ။ စာက တိုတိုကလေး လက် ရေးက မိန်းကလေး လက်ရေး။

"ရှင့်ကို

ချစ်လို့

လုံးဝ.. မရဘူး"

ခင်မ.. တဲ့ ။

အဲသည် မှာ .. (ရှင့်)၊ (ကို)၊ (ချစ်)၊ (လို့)၊ (လုံး)၊ (ဝ)၊ (မ)၊ (ရ)၊ (ဘူး) ဆိုသည် အား နံသင့်ဂဏန်းတွေ ထည့်ကြည့်သည် ။

(၄)၊ (၂)၊ (၂)၊ (၄)၊ (၄)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၄)၊ (၅)၊ အဲဒါတွေ ပေါင်းလိုက်တော့ (၃၄)ရသည် ။ (၃)၊ (၄) ကို ပြန်ပေါင်းတော့ (၇) ပဲပေါ့။ သေလိုက်ပါတော့.. . ကိုကံမင်း။

အသုဘကို သုံးရက်ထားပြီး သကာလ။ နေ့လယ် နှစ်နာရီလောက်မှ ချဖို့ စီစဉ်ထားသည် ။ (၃)ရက်၊ (၂)နာရီ အင်းစုစုပေါင်း (၅)ဆိုတော့ (၇) ဂဏန်း လွတ်ပါရဲ့ ..။ ကိုင်း.. (၇)ဆိုတာ ခင်ဗျားအပေါ် စိုးမိုးနိုင်ပါ သေး ရဲ့ လား။

သို့ပါသော်ငြား.. လူစီးအသုဘ ပို့ယာဉ်များ အစုံအညီ ရောက်ရှိ၍ အ သုဘပို့မည် သူတွေ ကားပေါ် ရောက်ရှိနေပြီ ဆိုသော်ငြား ရုပ်ကလာပ်

ကို သယ်ဆောင်မည့် နိဗ္ဗာန်ယာဉ်က ပေါ်မလာခဲ့။

နိဗ္ဗာန်ယာဉ် တည်ရှိရာသို့ လှမ်း၍ ဖုန်းဆက် ကြည့်သည် ။

"ကားကို.. နေ့လယ် တစ်နာရီခွဲလောက် ကတည်းက လွှတ်လိုက် တာပါ။ ဒါပေမဲ့ လမ်းမှာ လေးကျိုးသွားလို့ လဲနေရတာ အစားလွှတ်စရာ ကားအပို မရှိတော့.. ခဏကလေး သည်းခံစောင့်ပါ ခင်ဗျာ.. တောင်းပန် ပါတယ်။ တော်လေးကြာ ရောက်လာတော့မှာ ပါ.."

တစ်ဖက်မှ ထိုသို့ အကြောင်းပြန်ကြားသည် ။

ရောက်မယ့် ရောက်လာတော့ (၃)ရက်ထားသော ကိုကံမင်း၏ ရုပ် ကလာပ်အား သယ်ဆောင်မည့် နိဗ္ဗာန်ယာဉ်က (၄)နာရီ တိတိမှ ရောက် လာခဲ့သည် ။ သည် တော့ (၃)+(၄) သေစမ်းဟ (၇)ဂဏန်း။ အသုဘပို့ ခ ရီးသည် တွေ တင်ဆောင်မည့် ကားအစီး ရေကလည်း (၆)စီး၊ နိဗ္ဗာန်ယာ ဉ်က (၁)စီး။ အဲဒါ (၆)+(၁).. (၇) ကြီးပါပဲလား ဟရဲ့..။

ကိုကံမင်း၏ ရုပ်ကလာပ်ကို တင်ဆောင်ပြီး သကာလ နိဗ္ဗာန်ယာဉ် က ရှေ့ဆုံးမှ ထွက်သည် ။

နောက်မှာ က အသုဘပို့ ဘတ်စ်ကားတွေ။

မိမိက နိဗ္ဗာန်ယာဉ် အနောက်ရှိ အဦးဆုံးသော ဘတ်စ်ကား၏ ရှေ့ ဆုံးမှာ ထိုင်သည် ။ ကားပေါ်မှာ တော့.. ယပ်တောင်ကလေးတွေ တဖျပ် ဖျပ်နှင့် လူတွေက တစ်ယောက်တစ်ပေါက်။

တရားစကား ပြောသူတွေ မရှိသလောက်၊ နှစ်လုံး၊ သုံးလုံးကိစ္စ၊ သားရေး သမီးရေးကိစ္စ၊ အလုပ်အကိုင်ကိစ္စ၊ ရပ်ကွက်အတွင်း တီးတိုး တီးတိုးကိစ္စ.. စသည် များ ဖြင့် မိုးမွန်နေသလို တစ်ရံတစ်ခါက ရယ်မော သံတွေပင် ထွက်ပေါ်လိုက်ပါသေး..။

မိမိမှာ တော့.. ခင်မင်ရင်းစွဲ ရှိလေသော ချစ်မိတ်ဆွေကြီး ကိုကံမင်း
တစ်ယောက် မမျှော်လင့်ဘဲ သူခင်တွယ် ရလေသော အသိုင်းအဝိုင်းမှ ခွဲ
ခွာသွားခဲ့ ရလေခြင်းအတွက် ပူဆွေးသောက ခံစားနေ ရပါချေပြီး
သူ့ခမျာ ကျိန်းသေဧကန် ဖူးစာဆိုကို ဆိုရမည်ဟု ကံသေကံမ တွက်ထား
ခဲ့လေသော ‘ခင်မ’ဆိုသည့် ငတိမလေး၏ ယတိပြတ်စိမ်းကား
သွားခဲ့မှုကြောင့် မည်မျှ စိတ်ထိခိုက် သွားခဲ့လေမည် မသိတော့။ စိတ်ထဲ
မှာ တော့ဖြင့် ကောင်းရာ သုဂတိ ဘုံဘဝသို့ ရောက်ရှိပြီး လိုရာဆန္ဒ မှန်
သမျှ ပြည့်ဝနိုင် ပါစေကြောင်း ဆုတွေ အလီလီ တောင်းနေမိသည် ။

မိမိအဖို့ အတွေးတို့ ဝေစည်နေသည့် အဖြစ်မှ အမှတ်မထင် ဆိုသလို
ရှေ့ဆုံးမှ ဦးဆောင် မောင်းနှင်နေသည့် နိဗ္ဗာန်ယာဉ်၏ ကားနံပါတ်ကို
လှမ်းကြည့်မိလိုက်ရာ.. မျက်လုံးပြူး သွားရပါလေတော့၏။

ကားနံပါတ်ကား... တကယ်ကို ရှားရှားပါးပါး။

.... / ၁၀၂၄.. တဲ့ ။

သည် လိုဆိုတော့..

$၁ + ၀ + ၂ + ၄ = (၇) ။$

ဪ.. ကိုကံမင်း.. ကိုကံမင်း (၇)ဂဏန်း ခင်ဗျားအပေါ် စိုးမိုးလေ
ပါပကော။

လက်ကီးဆဲဗင်း ကိုကံမင်း၏ ကွယ်လွန်သည့် အသက်ကား (၃၄)နှစ်
ခင်ဗျ။

အဲဒါလည်း ပေါင်းကြည့်လိုက်ပါဦး။

(၂၀၀၈၊ စက်တင်ဘာ၊ သောင်းပြောင်းထွေလာရယ်စရာမဂ္ဂဇင်း)
